

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษามีความสำคัญและจำเป็นสำหรับมนุษย์ทุกคน เพราะเป็นพื้นฐานที่จะนำไปสู่การพัฒนาตนเองของคนเรา คนที่ได้รับการศึกษาอย่างเหมาะสม ก็คือคนที่จะสามารถใช้ชีวิตได้อย่างถูกต้องตามครรลองครองธรรมและได้รับสิ่งดี ๆ การศึกษามีใช่เป็นเพียงการใช้ชีวิตในระยะหนึ่งในสถานศึกษาเท่านั้น แต่เป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตที่ทุกคนต้องแสวงหาและเพิ่มพูนอยู่ตลอดเวลา เพื่อพัฒนาตนเอง ครอบครัวยุคใหม่ หน้าที่การงาน ตลอดจนความก้าวหน้ามั่นคงของประเทศชาติ (สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์. 2542 : 14) การศึกษาจึงเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตซึ่งตรงตามหลักทางพุทธศาสนาที่ว่า ชีวิตคือการศึกษ และการศึกษาคือชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2543 : 8)

เนื่องจากพุทธศาสนาให้ความสำคัญแก่การเรียนรู้สูงสุด โดยการสร้างสังคมสงฆ์ขึ้นมาเป็นแบบอย่างในการเรียนรู้ ดังที่เรียกกันว่าบวชเรียน และการบวชเรียนหรือการศึกษาของพระสงฆ์นั้น แต่เดิมมีอยู่ 2 อย่าง คือ คัมภีระ ได้แก่ การศึกษาพระธรรมวินัย และวิปัสสนาธุระ คือ การศึกษาพระกรรมฐาน (สถาบันพัฒนาผู้บริหาร. 2542 : 62) ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ. 2514 พร้อมทั้งได้ออกระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา พ.ศ. 2535 โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้การศึกษาในโรงเรียนดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อฝ่ายศาสนจักรและฝ่ายบ้านเมือง (สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ. 2545 : 3-4) ท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์ที่สังคมโลกได้มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีเช่นนี้ การที่พระสงฆ์จะเรียนรู้เหมือนแต่เดิมนั้น เกิดความเหลื่อมล้ำอย่างมากระหว่างการศึกษาเดิมที่เป็นอยู่กับการศึกษาแผนใหม่ของฆราวาส เพราะพระสงฆ์เองก็เป็น ส่วนหนึ่งของสังคมโลก อย่างน้อยจึงควรเรียนรู้ในทางคติโลกบ้าง บัระเวศ ะสี (2542 : 120) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้ของสงฆ์ นอกจากจะเหมือนอดีตที่ผ่านมาแล้วจะต้องปรับเปลี่ยนมาเรียนใน 3 เรื่อง คือ 1) เรียนรู้พุทธธรรม (ศีล สมาธิ ปัญญา) 2) เรียนรู้สังคมโลกให้รู้ เท่าทันโลกเพื่อการสอน และ 3) การเรียนรู้ติดต่อสื่อสาร ให้เท่าทัน

ข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ประกอบกับตั้งแต่สมัยรัชการที่ 8 เป็นต้นมา การศึกษาของรัฐและการศึกษาของสงฆ์ได้แยกจากกันอย่างเด็ดขาดและการศึกษาของรัฐก็ได้ปรับปรุง ให้เจริญก้าวหน้าไปอย่างมาก จึงเป็นที่สนใจของคนหนุ่มสาวมากกว่า การศึกษาของคณะสงฆ์จึงตามไม่ทัน แม้การศึกษาปริยัติธรรม แผนกธรรม บาลี เดิมก็มีผู้สนใจน้อยเพราะพระสงฆ์ส่วนใหญ่พอใจที่จะเรียนสายสามัญมากกว่า เพื่อสนองตอบความต้องการของพระสงฆ์ โดยจะให้มีการเรียนรู้ทั้งทางคคิธรรมและทางคคิโลกควบคู่กันไป จึงเกิดหลักสูตร พระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาขึ้นอีกแผนกหนึ่ง (กรมการศาสนา. 2529 : 19)

การศึกษาพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ซึ่งจัดขึ้นเพื่อให้พระภิกษุสามเณรได้มีโอกาสศึกษาสายสามัญตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นหลักสูตรที่ให้การศึกษาวินัยพระปริยัติธรรม ควบคู่กับวิชาสามัญ ได้แก่ ภาษาบาลี ธรรมวินัย ศาสนปฏิบัติ ศาสนศิลป์ ภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และสุขศึกษา เป็นวิชาที่เหมาะสมแก่พระภิกษุสามเณร สามารถเรียนได้ไม่ผิดต่อพระวินัยสงฆ์ เพราะมีจุดมุ่งหมายให้พระภิกษุสามเณร มีจริยวัตร มีบุคลิกภาพเหมาะสมตามสมณภาวะช่วยให้มีความรู้ทั้งคคิโลกและคคิธรรม ปรับตัวเข้ากับสังคมส่วนรวมและมุ่งให้ศึกษาในระดับสูงขึ้นด้วย การดำเนินการ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา มีลักษณะการบริหาร โดยมีสภาการศึกษาคณะสงฆ์เป็นองค์การหลัก ที่ควบคุมส่งเสริมการจัดการศึกษาโดยตรง นอกจากนั้น มีสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัด สำนักงานกลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม และศูนย์ครูพระปริยัตินิเทศก์ ประจำจังหวัด (กิตติ ธีรสานต์. 2539 : 4)

การจัดการศึกษา โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา จึงเป็นการจัดการศึกษาอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งเป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้พระภิกษุสามเณรได้เรียนวิชาสามัญไปพร้อม ๆ กับวิชาธรรม บาลี ทั้งนี้โดยความเห็นชอบของคณะสงฆ์และกระทรวงศึกษาธิการ โดยประกาศใช้ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา พ.ศ. 2534 ให้วัดสามารถจัดการศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาได้ โดยใช้หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอน (สมชาย บัวเล็ก. 2535 : 5) อันเป็นการขจัดปัญหาที่พระสงฆ์ไปเรียนวิชาสามัญกับวิชาชีพปะปนกับฆราวาส ซึ่งไม่เหมาะสมกับสมณวิสัย และเป็นการส่งเสริมให้พระสงฆ์เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในสรรพวิชาการทั้งหลาย กับทั้งสามารถที่จะดำรงตนได้ตามสมควรเพศสมณะในยุคข้อมูลข่าวสาร ซึ่งจะเป็นการเกื้อกูลแก่ชาวโลกตามสถานการณ์ หรือหาก

พระภิกษุสามเณรเหล่านั้นสามารถนำเอาความรู้ที่ได้ศึกษามาไปประกอบสัมมาชีพหรือศึกษาต่อตามความประสงค์ (กรมการศาสนา. 2542 : ไม่มีเลขหน้า)

ปัจจุบัน โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา จัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตรพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2544 และหลักสูตรพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2544 ของกรมวิชาการ มีการประเมินผลการเรียนตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วย การประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย พุทธศักราช 2544 โดยหน่วยงานรับผิดชอบ คือสภากาการศึกษาของคณะสงฆ์ สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ และศูนย์ครูปริยัตินิเทศประจำจังหวัด และมีหน่วยงานให้การสนับสนุนด้านวิชาการอีก 3 หน่วยงานคือ กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา หน่วยศึกษานิเทศ กรมการศึกษานอกโรงเรียน (สมชาย บัวเล็ก. 2535 : 8) การจัดการเรียนการสอนเช่นเดียวกับ โรงเรียนมัธยมศึกษาของกรมสามัญศึกษาที่จัด โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาจำเป็นต้องอาศัยการจัดหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผลที่ต้องประกอบที่สำคัญ เพื่อให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ตรงตามเป้าหมายที่ได้วางไว้ แต่ที่ผ่านมา โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา ยังมีปัญหาจากการสัมมนา กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาที่ พุทธมณฑล จังหวัดนครปฐมระหว่างวันที่ 4-6 กันยายน 2540 ได้สรุปปัญหาไว้ว่า ขาดการดูแลเอาใจใส่จากทางราชการ ทางด้านการจัดการและแผนงานในการพัฒนา ขาดเงินงบประมาณในการดำเนินการ และส่วนกลางไม่กระจายอำนาจสู่ส่วนภูมิภาคเมื่อพบปัญหาเช่นนี้ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แต่ละโรงจึงจำเป็นต้องจัดการศึกษาไว้ตามสภาพของขนาดและงบประมาณที่ได้รับ ซึ่งก็ไม่มีมาตรฐานที่แน่นอนชัดเจนอะไรเป็นตัวอย่างบ่งชี้ว่าโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาได้พัฒนาการจัดการเรียนการสอน การบริหารอย่างไร เนื่องจากไม่มีกระบวนการตรวจสอบอย่างจริงจัง ที่สำคัญที่สุดมาตรฐานการศึกษายังไม่มีระบบของการประกันคุณภาพการศึกษาที่เป็นรูปธรรม (บุญถึง ปุณณโก. 2544 : 2)

โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 7 จังหวัดขอนแก่น มีโรงเรียนในสังกัดจำนวน 45 แห่ง ประกอบด้วยจังหวัดขอนแก่น จำนวน 26 แห่ง จังหวัดหนองบัวลำภู จำนวน 6 แห่ง และจังหวัดเลยจำนวน 13 แห่ง

ผู้บริหาร ครู ประจําการ และครูพิเศษจํานวน 550 คน จากรายงานผลการปฏิบัติงานประจําปีการศึกษา 2548 ได้พบปัญหาเบื้องต้นว่า ครูประจําการได้รับเงินเดือนตามวุฒิ การจ้างแล้วแต่ละโรงเรียนจะเป็นผู้จัดการ สวัสดิการอย่างอื่นไม่มี ทำให้เกิดการเปลี่ยนครูประจําการบ่อยขาดการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ส่วนครูพิเศษ โรงเรียนจะเป็นผู้ดำเนินการ โดยจะให้ค่าตอบแทนเป็นค่าหรือ บางแห่งครูพิเศษมาช่วยสอนฟรีเนื่องจากศรัทธา และ โรงเรียนไม่มีงบประมาณเพียงพอที่จะจ้างครูพิเศษ งบลงทุนด้านค่าซื้อครุภัณฑ์ ค่าซื้อที่ดิน และค่าซ่อมแซมอาคาร ไม่มี (สำนักพระพุทธศาสนา กลุ่ม 7 จังหวัดขอนแก่น. 2548 : 4-8)

สอดคล้องกับผลการวิจัยเรื่องการดำเนินงาน โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น พบว่า มีปัญหาด้านการบริหารทั่วไปเกี่ยวกับการจัดองค์กรในโรงเรียนไม่ชัดเจน การบริหารการเงิน ยุ่งยาก ซับซ้อน บุคลากรไม่เข้าใจระเบียบปฏิบัติ การสื่อสารต่าง ๆ ไม่สะดวกและทันสมัยงบประมาณมีน้อย บุคลากรขาดความรู้ ขาดประสบการณ์ ด้านงานวิชาการ ไม่มีการวางแผนงานวิชาการ ที่เป็นระบบและชัดเจนไว้ล่วงหน้า ไม่มีบุคลากรที่มีความรู้โดยตรง ช่วยงานส่งเสริมและพัฒนาด้านวิชาการ ด้านงานธุรการ ขอบข่ายการวางแผนงานธุรการไม่ชัดเจน (พระมหาจําเริญ ปะการะโพธิ์. 2543 : บทคัดย่อ) และปัญหาบุคลากรพบว่า ขาดงบประมาณการสนับสนุนการพัฒนาบุคลากร (พระครูสุญาณโสภิต. 2545 : บทคัดย่อ) ดังนั้นการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนพระปริยัติธรรม ควรมีการประชุมนิเทศทุกครั้งก่อนเปิดภาคเรียน ควรสนับสนุนงบประมาณในการจัดทำเอกสารให้มากขึ้นกว่าเดิม ควรจัดสรรงบประมาณในการไปศึกษาดูงานให้มากขึ้น โรงเรียนควรมีกองทุนหรืองบประมาณเพื่อส่งเสริมการศึกษาเพิ่มเติมสอดคล้องกับความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในสังคมมากขึ้น ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ทำให้การดำรงชีวิตเปลี่ยนแปลงไปสังคมในอนาคตจึงต้องการประชากรที่แตกต่างไปจากปัจจุบัน คือ ต้องเป็นคนสนใจใฝ่รู้มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักตนเอง รู้จักสังคม ชุมชน ประเภท และโลก คิดเป็นทำเป็นมีวิจารณญาณในการเลือกใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ สามารถปรับตัวให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป นอกจากนี้ยังต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในการประกอบอาชีพ สามารถพึ่งตนเองได้และยังต้องเป็นผู้มีคุณธรรมและค่านิยมที่ดี การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของประชากรให้มีคุณลักษณะดังกล่าว จึงต้องปรับเปลี่ยนนโยบายและแนวทางการจัดการศึกษา ครูก็ต้องเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนการสอน (สำนักงานเลขาธิการ ศรศ. 2544 : 1)

ดังนั้นผู้วิจัย ในฐานะครูประจำการจึงมีความสนใจศึกษาระดับการปฏิบัติตาม
ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการปฏิบัติงาน โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนก
สามัญศึกษา สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 7 จังหวัดขอนแก่น ซึ่งเป็นเรื่องที่
ส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพและประสิทธิภาพของการศึกษาเล่าเรียนที่จัดให้แก่พระภิกษุสงฆ์
และสามเณรของโรงเรียนพระปริยัติธรรมและเป็นข้อมูล และสารสนเทศ ในการวางแผน
ปรับปรุงสภาพการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพต่อไป

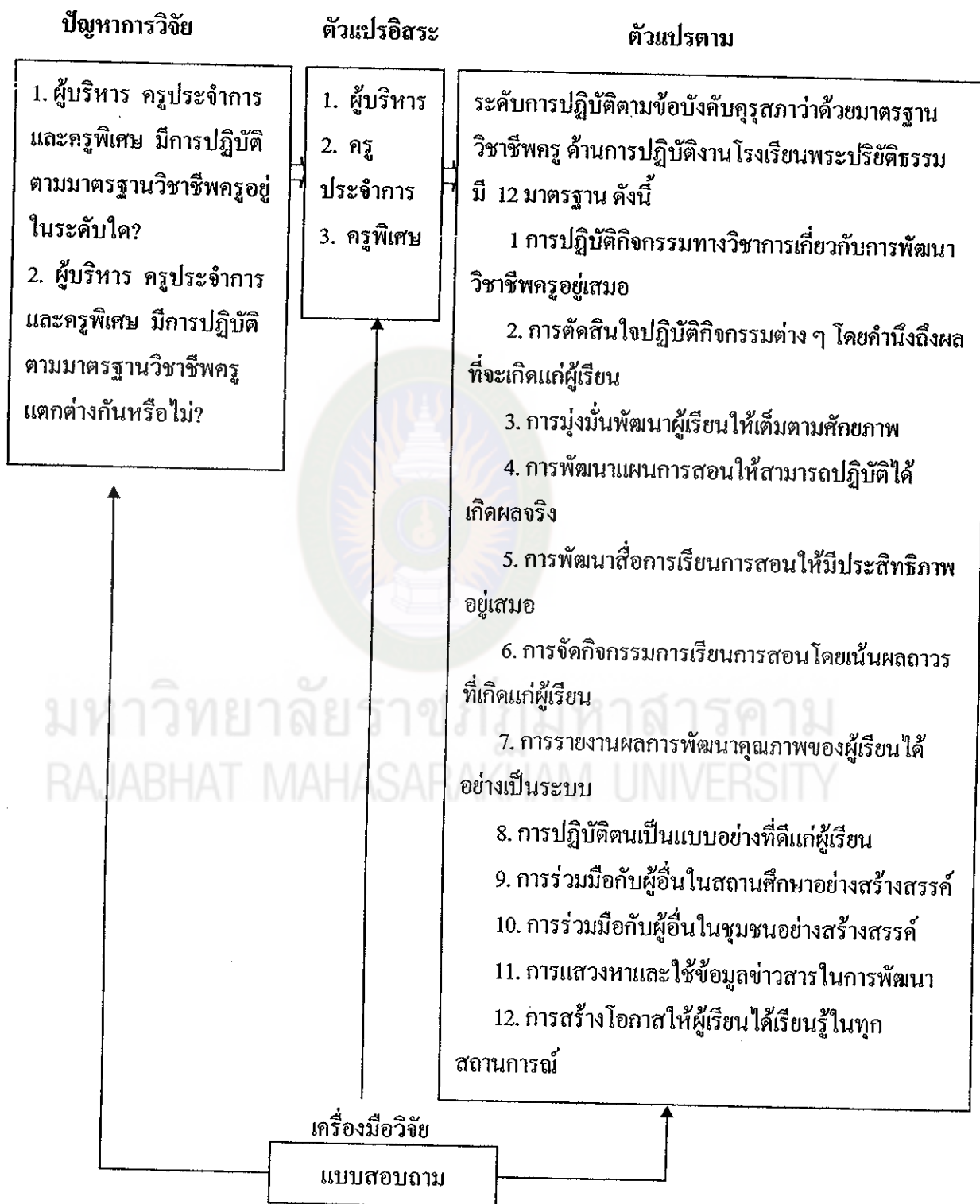
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพครู
โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 7
จังหวัดขอนแก่น ทั้งโดยรวมและรายด้าน
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพครู
โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 7
จังหวัดขอนแก่นตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูประจำการ และครูพิเศษ ทั้งโดยรวมและ
รายด้าน
3. เพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐาน
วิชาชีพครู ด้านการปฏิบัติงาน โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สำนักงาน
พระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 7 จังหวัดขอนแก่น

สมมติฐานการวิจัย

ระดับการปฏิบัติตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพครู โรงเรียนพระปริยัติ
ธรรม แผนกสามัญศึกษา สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 7 จังหวัดขอนแก่น
ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูประจำการ และครูพิเศษ แตกต่างกันทั้งโดยรวมและรายด้าน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาระดับการปฏิบัติตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการปฏิบัติงาน โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 7 จังหวัดขอนแก่น จำนวน 45 โรงเรียน มีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารจำนวน 45 รูป/คน ครูประจำการจำนวน 301 รูป/คน และครูพิเศษจำนวน 204 รูป/คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 550 รูป/คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นจำแนก ตามสถานภาพ ได้ผู้บริหารจำนวน 40 รูป/คน ครูประจำการจำนวน 169 รูป/คน และครูพิเศษจำนวน 134 รูป/คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 343 รูป/คน กำหนดขนาดโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน
3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
 - 3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent variable) ได้แก่ สถานภาพของบุคลากร จำแนกเป็น
 - 3.2.1 ผู้บริหาร
 - 3.2.2 ครูประจำการ
 - 3.2.3 ครูพิเศษ

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ระดับการปฏิบัติตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพครู โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 7 จังหวัดขอนแก่น 12 มาตรฐาน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ระดับการปฏิบัติงาน หมายถึง ระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูประจำการ และครูพิเศษ ที่มีต่อสภาพการปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพครู โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 7 จังหวัดขอนแก่น ได้มาจากการตอบแบบสอบถาม
2. โรงเรียนพระปริยัติธรรม หมายถึง โรงเรียนที่วัดจัดตั้งขึ้นที่วัด ที่ธรณีสงฆ์ หรือที่ดินของมูลนิธิทางพระพุทธศาสนา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ในจังหวัดหนองบัวลำภู จังหวัดเลย และจังหวัดขอนแก่น เพื่อให้การศึกษาแก่พระภิกษุสามเณรตามหลักสูตรสายสามัญศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ โดยเปิดทำการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษา (ช่วงชั้นที่ 3-4)

3. **มาตรฐานวิชาชีพครู** หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะหรือการแสดงผล
พฤติกรรมการทำงานและการพัฒนางาน ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องปฏิบัติตาม
เพื่อให้เกิดผลตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายการเรียนรู้ หรือการจัดการศึกษารวมทั้งต้องฝึกฝน
ให้มีทักษะหรือความชำนาญสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง มี 12 มาตรฐาน คือ

- 3.1 การปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ
- 3.2 การตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดแก่ผู้เรียน
- 3.3 การมุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ
- 3.4 การพัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง
- 3.5 การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ
- 3.6 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นผลถาวรที่เกิดแก่ผู้เรียน
- 3.7 การรายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ได้อย่างมีระบบ
- 3.8 การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน
- 3.9 การร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์
- 3.10 การร่วมมือกับผู้อื่นในชุมชนอย่างสร้างสรรค์
- 3.11 การแสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา
- 3.12 การสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์

4. **ครูประจำการ** หมายถึง ครูผู้ที่ทำหน้าที่ปฏิบัติการสอนประจำอยู่ใน
โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 7
จังหวัดขอนแก่น โดยโรงเรียนจะขอแต่งตั้งจากสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติในส่วน
ภูมิภาคผู้ว่าราชการการจะเป็นผู้แต่งตั้ง

5. **ครูพิเศษ** หมายถึง ครูผู้ที่ทำหน้าที่ปฏิบัติการสอนเฉพาะวิชาอยู่ในโรงเรียน
พระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 7 จังหวัด
ขอนแก่น โดยโรงเรียนจะเป็นผู้จัดหาตนเอง โดยจะให้ค่าตอบแทนเป็นคาบหรือมาช่วย
สอนฟรีเนื่องจากศรัทธา

6. **ผู้บริหารโรงเรียน** หมายถึง พระภิกษุที่เป็นหัวหน้าสถานศึกษาที่ได้รับการแต่งตั้ง
จากสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ที่มีตำแหน่งหรือหน้าที่ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่
ผู้จัดการ ครูใหญ่ หรือรักษาการแทนในตำแหน่งดังกล่าวของโรงเรียนพระปริยัติธรรม
แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 7 จังหวัดขอนแก่น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เป็นข้อมูลและสารสนเทศสำหรับผู้บริหาร โรงเรียน ครู และผู้ที่เกี่ยวข้องในโรงเรียน
ปรีดีธรรม แผนกสามัญศึกษา ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง ส่งเสริมการพัฒนาการศึกษา
เล่าเรียนของพระภิกษุ สงฆ์ และสามเณร สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่ม 7 ให้มี
ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY